

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Ε'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΔΙΕΥ. 230

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἰσχυρὰ καὶ προκληρωμένη διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας, δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν πρῶτον 20.
Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἢ στίχας.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

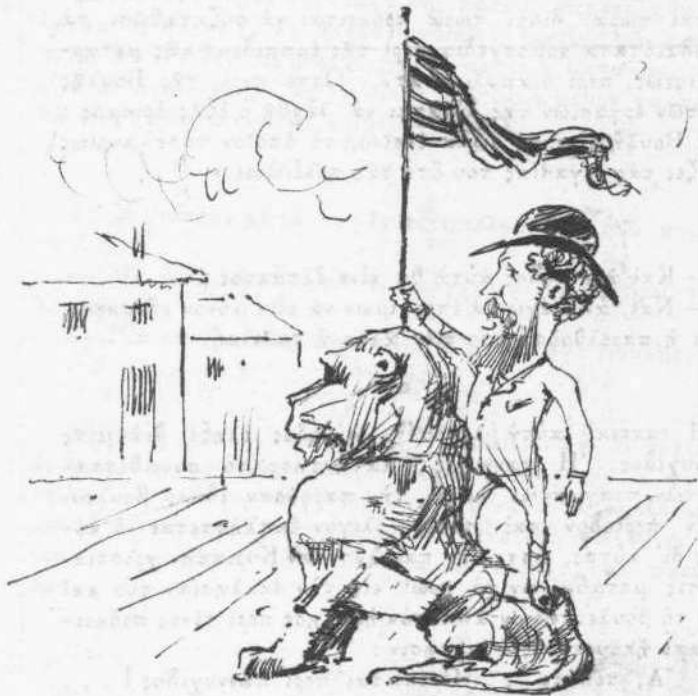
ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1890

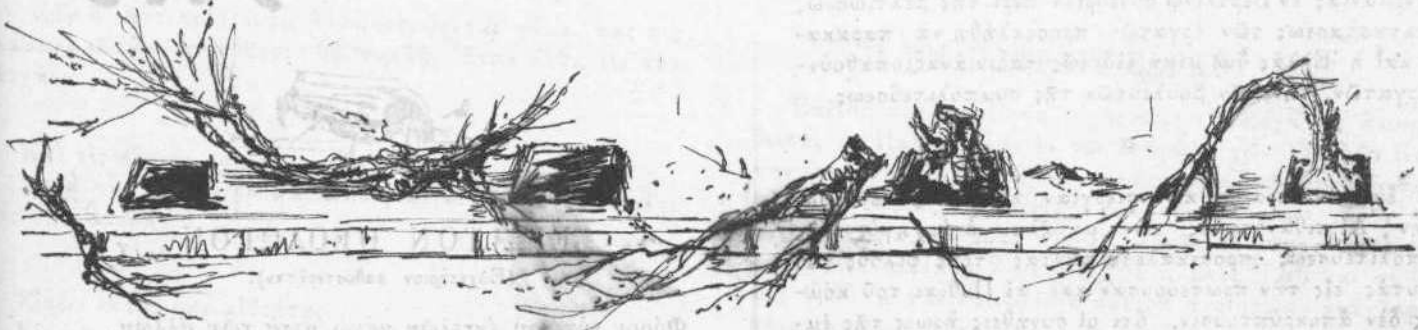
ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Εἰς τὸν διάδρομον.

Ὁ λέων τοῦ ἸΜΗΓΓΟΥ καὶ ὁ Τιμολέων ἐν τῇ πόλει.

Εἰς τὴν ὁδὸν Φιλελλήνων ὑπὸ μισελλήνων

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ Βουλὴ ἐτελείωσεν καὶ ἡ Βουλὴ ἤρχισεν.
 Μόλις ἠλευθερώθη τὸ βῆμα ἀπὸ τὸν βουλευτὴν Ἀργολίδος, τὸν ἐπιλεγόμενον Βουλανζέ, μόλις τὸ σάρωθρον ἐπρόφθασε νὰ καθάρισεν τὴν αἴθουσαν ἀπὸ τὰ λείψανα τῆς τελευταίας παννυχίδος, χωρὶς νὰ δύναται φεῦ! νὰ καθάρισεν αὐτὴν καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον ἠθικὸν ρύπον τὸν ὅποιον προσάπτει εἰς αὐτὴν ἡ ἀβροπέεια τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους, καὶ πάλιν ἡ σημαία ἀνεπετάσθη ἐπὶ τοῦ ἀετώματος καὶ πάλιν ἀντήχησαν σαλπίσματα καὶ πάλιν ὁ ἀγιασμὸς ἀπεπειράθη νὰ ἐκδιώξῃ τὰ ἐμφωλεύοντα ἀοράτως ὑπὸ τὰς ἔδρας παντοδαπὰ πονηρὰ πνεύματα. Ἡ μία σύνοδος διεδέχθη ἀμέσως τὴν ἄλλην, ἡ ἔκτακτος σύνοδος τὴν τακτικὴν· καὶ τὸ περιεργὸν εἶνε ὅτι αἱ κυρίως ἐργασίαι ἀρχονται τῶρα, διότι τῶρα πρόκειται νὰ συζητηθῶσι τὰ σπουδαιότατα νομοσχέδια περὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως, περὶ διαφυλάξεως κτλ. Ὡστε περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς δύναται νὰ λεχθῇ ὁ ἐξῆς ὄρισμός: « Ἡ Βουλὴ εἶνε τὸ σῶμα ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον τότε κυρίως ἀρχίζει τὰς ἐργασίας του ὅτε τὰς τελειώνει. »

— Καὶ ἡ σύνοδος αὐτὴ θὰ εἶνε ἔκτακτος;
 — Ναί, ἀλλ' ἐγὼ θὰ ἐπιπροτίμων νὰ εἶνε μόνον εὐτακτος, διότι ἡ παρελθούσα ἦτο πᾶν ἄλλο ἢ τακτικὴ.

Ἡ τακτικὴ αὐτὴ λεγομένη σύνοδος ἔληξε διὰ μίαν παννυχίδος. Ἡ παννυχὶς, κατῆντησε τὸ συνειθέστατον τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν παρούσαν ἰδίως βουλευτικὴν περίοδον καὶ τὸσον ὀλίγον ἐκπλήττεται ὁ κύσμος δι' αὐτάς, ὥστε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν χριστιανὸς τις μεταβαίνειν τὸ πρωὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν του καὶ ἰδὼν τὸ βουλευτήριον ἀνοικτὸν ἠρώτησε περὶ τίνος πρόκειται καὶ ἤκουσεν ὡς ἀπάντησιν:
 — Ἄ, τίποτε... Πρόκειται περὶ παννυχίδος!...
 Καὶ ἡ φράσις ἐλέχθη μὲ τόνον τοιοῦτον ὡς νὰ ἐσήμαινε: πρόκειται περὶ... παρωνυχίδος.

Καὶ διὰ τοῦτο κυκλοφορεῖ μία φήμη, μία φήμη ἣτις ἐνδέχεται νὰ μὴ εἶνε ἐντελὸς ἀνυπόστατος, ὅτι εἰς τὸ συγκροτούμενον κατὰ πρωτοβουλίαν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἐν Βερολίνῳ συνέδριον περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν ἐργατῶν προσεκλήθη νὰ παρακαθῆσθαι καὶ ἡ Ἑλλάς διὰ μίαν εἰδικῶς τᾶξιν ἀναξιοπαθούτων ἐργατῶν, τὴν τῶν βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως.

Θὰ ἔχωμεν ἀρά γε κωλυσιεργίαν κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην; Αἱ πιθανότητες εἶνε μεγάλαι· ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως προσεκάλεσε πάντας τοὺς φίλους του βουλευτὰς εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ αἱ Πυθίαι τοῦ κόμματος δὲν ἀποκρύπτουσιν, ὅτι οἱ συνήθεις ἤρωες τῆς ἐμφράξεως ἀπόρασιν ἔχουν νὰ κωλύσουν τὴν ἐπιψήφισιν παντὸς νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον δὲν τυγχάνει τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἐγκρίσεως.
 Τὸ ὅποιον ὁμως... δὲν τοὺς κωλύει ἀπὸ τοῦ νὰ παρουσιασθῶσι καὶ αὐτοὶ διὰ νὰ λάβωσιν τὴν βουλευτικὴν ἀποζη-

μίωσιν των. Μήπως καὶ ἡ ἐργασία τῆς κωλυσιεργίας δὲν εἶνε καὶ αὐτὴ ἐργασία;

Ἄλλως τε μὴ πιστεύετε, ὅτι ἡ κωλυσιεργία εἶνε ἀποκλειστικὴ, ἰδιότης καὶ προνόμιον τῆς Ἀντιπολιτεύσεως! Ἄπαγε! μὴ ἐπαναλαβετε ποσῶς αὐτὴν τὴν βλασφημίαν. Ἡ κυρίως κωλυσιεργία εἶνε ἡ κυβέρνησις· τὸ βεβαιοῖ μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον καὶ μία ἐφημερίς κατακηγορούσα τὴν κυβέρνησιν, ὅτι κωλυσιεργεῖ, διότι, δὲν ἄφησε τὴν παρελθούσαν σύνοδον νὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς 9 Ἀπριλίου, ὅτε φυσικῶς θὰ ἔληγεν.
 Ὡστε ἡ κυβέρνησις εἶνε καθαυτὸ ἡ κωλυσιεργούσα. Ὅριστε!

Ἀπὸ τίνος πολυἀριθμὰ δαίγματα εὐνοίας λαμβάνει ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐξ Αἰγύπτου. Ἐξ Αἰγύπτου τὸν εἰδοποιοῦν περὶ τῶν δημοσιογραφικῶν μηχανορραφῶν τοῦ Μεγάλου Αὐλαρχοῦ καὶ τῆς κυβερνήσεως· αἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἐκδιδόμεναι ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἐκφράζονται πάντοτε ἐνθουσιωδῶς περὶ αὐτοῦ καὶ τέλος πάντων ἐσχάτως ἐδημοσιεύθη ἐν Αἰγύπτῳ ὁ ἐν τῇ βουλῇ ἀπαγγελαῖς λόγος του.
 Διατί αὐτὴ ἡ ζῶηρὰ συμπάθεια τῆς Αἰγύπτου πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ τοὺς λόγους του; Μήπως διότι αὐτοὶ ἔχουν πολλὴν ἀναλογία μὲ τὰ ἱερογλυφικά;

Ἡ τελευταία δόνησις τοῦ ἐπαναστατικοῦ κουνήματος ἐγένετο ἐν Πύργῳ, ὅπου ἀπεπειράθησαν ζῶηροὶ τινες νεανίσκοι νὰ διενεργήσωσι συλλαλητήριον κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Τὸ συλλαλητήριον ἔσχε τὴν τύχην τοῦ ὄλου κινήματος, ἀλλὰ διὰ νὰ διατηρηθῇ καὶ τὸ couleur locale ἐν τέλει ἀπέληξεν εἰς Πυργο-ποιάν.

Καὶ μία γνώμη ζατρκιστοῦ μετὰ τὸ περιεργὸν αὐτὸ συλλαλητήριον:
 Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπέμεινε μόνον μὲ τοὺς fous καὶ μὲ ἕνα Πύργον.

ἦχος

Εἰς τὸν Θεόδωρον

(Εὐχετήριον καθοστέρησαν).

Φόρον εὐχέτων ἐκτελῶν κἀγὼ μετὰ τῶν ἄλλων,
 ἂν καὶ ἀνήκω προφανῶς εἰς κόμμα ἀντιπάλων,
 σὰς εὐχομαι, ἠγέτα μου, τὰς γνώμας σου σεβόμενος,
 νὰ ζήσης ἐτη πάμπολλα... ἀντιπολιτευόμενος.
 Μηχανογράφος

ΒΟΥΛΗ

Αἰθουσα - Διαδρομοί.

Εἶνε τετριμμένη παρομοίωσις, ἀλλὰ πολὺ κατὰλληλος. Ὡς ὁ λύχνος ρίπτει τὴν τελευταίαν του φλόγα μεγαλειτέραν, οὕτω καὶ ἡ Βουλὴ ἔκκμη διὰ τὴν τελευταίαν τῆς συνεδρίασιν. Ἐπρεπε νὰ μιμηθῇ τὸν λύχνον, ἀφοῦ καὶ πολλοὶ οἰκονομολόγοι τῆς ἀριστερᾶς ἐμιμήθησαν τὸν Λύχνον τοῦ Αἰγίου, ὅστις εἰς ἕν τῶν τελευταίων φύλλων του ἀπέδειξε τὸ δημόσιον χρέος ἡμῶν συμποσούμενον εἰς ἕν δισεκατομμύριον καὶ κάμποσα ἑκατομμύρια.

— Ἐὰν σοβαρῶς ἐπιμένουν, ἔλεγε βουλευτῆς συμπολιτευόμενος, ὅτι χρεωστοῦμε τόσα ἀφεύκτως καὶ αὐτοὶ οἱ οἰκονομολόγοι θὰ χρεωστοῦν ἄλλα τόσα τῆς Μιχαλοῦς.

Ἡ συνεδρίασις τοῦ ἔφημερώματος εἶνε ἀναντιρρήτως ἡ μεγαλειτέρα, ὑπερέβη δὲ καὶ ἐκεῖνη καθ' ἣν συνεζητήθη ἡ πίστωσις τοῦ Σπάρταλη, διαρκέσασα δεκαοκτὼ ὥρας.

Εἶνε περίεργος ἡ ἐναρξὶς τῆς περιφήμου ταύτης συνεδριάσεως. Ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος παρεκάλεσε τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ φροντίσῃ περὶ ἐνός ἴππου τὸν ὅποιον κατέσχεν ὁ δῆμαρχος Ὀλυμπίων.

Εἰκὼν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Τὰ τρία τέταρτα τῶν βουλευτῶν κοιμῶνται, οἱ ὑπουργοὶ τρώγουν ἀδιακόπως ραῖδ, ὁ κ. Κουμουνοῦρος τρώγει... τὴν ὄραν καὶ ἡ ἀντιπολιτεύσεις τρώγεται.

Μάλιστα τρώγεται!
 Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὅταν ἀνεχώρησε πρὸ τοῦ μεσονυκτιοῦ ἀφῆκεν ἐντολήν, ὅπως μὴ παρεμποδισθῇ ἡ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ κ. Ράλλης ὁμως λέγεται, ὅτι εἶπε πρὸς τινὰ ὀπισθεν τοῦ ἀριστεροῦ κίονος τοῦ Βουλευτηρίου.
 — Μὰ ἐγὼ δὲν τὸν ἀκούω καὶ δὲν θὰ τοὺς ἀφήσω νὰ τὸν πάρουν ἀπόψε.

Τὸ συμπέρασμα.
 Ἐὰν ἡ Ἀντιπολιτεῦσις ἀλληλοτρώγεται τῶρα, πᾶς τις καταλαμβάνει τί θρήνος θὰ συμβῇ, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν ἀρχήν.

Καὶ εἰς οἰανὸς κἀκίστος.
 Μετὰ τὴν παννυχίδα ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν μετέβη εἰσέτι εἰς τὴν Βουλὴν.

Εἰκὼν ἐκτὸς τῆς αἰθούσης.
 Εἰς τὸ προαύλιον τῆς Βουλῆς αἱ ἀμαξαὶ τῶν Ὑπουργῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων ρέγγουσι κοιμώμενοι μακαρίως οἱ ἀμαξιλάται. Εἰς τοὺς διαδρόμους ἐπιδρομὴ δεκάδος σαλπητιζήδων διὰ ψιθουρισμῶν συνιστῶντες τὸ ἐμπόρεμα τῶν εἰς τοὺς ἀνυπομονοῦντας νὰ φύγῃ βουλευτᾶς. Ἐπι

δύο ἀνακλιντῶν ἐξηπλωμένοι σκοποὶ τινὲς ἀπολαύουσι τῆς ἡδονῆς βαθητάτου ὕπνου καὶ τῆς ὁσμῆς τῶν παρακειμένων δυσωδύμων δωματίων.

Ἄξιοι θαυμασμοῦ εἶνε πρὸ πάντων... οἱ θεαταί. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐνόησαν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ χάσωσι τοιοῦτο θέαμα καὶ παρέμειναν μέχρι πρωίας. Οἱ σαλπητιζήδεις τὴν ὥραν ταύτην παρέδωκαν τὰς θέσεις των εἰς τοὺς ἐφημεριδοπάλας. Ἐντὸς τῆς αἰθούσης πάντες σχεδὸν ἀναγινώσκουσιν ἐφημερίδας ἢ μᾶλλον τὴν « Ἀκρόπολιν » καὶ τὸ « Ἄστυ », δόντος τὸ σύνθημα πρώτου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς τακτικῆς ἀμέσως προσεκλήθη ἡ ἔκτακτος σύνοδος, ἣς ἐκηρύχθη καὶ ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν, αἱ ὁποῖαι προμηνύονται ἔκτακτοι. Ἐκτακτος θὰ εἶνε αἱ ἀγορεύσεις, αἱ κωλυσιεργίαι καὶ μόνον τακτικὴ θὰ εἶνε ἡ πληρωμὴ τῆς ἐπιχορηγήσεως.

Τὸ ἠκούσαμεν κατὰ τὴν ἐναρξιν τελοῦμένου τοῦ ἀγιασμοῦ:
 — Μὰ γιατί διαβάζουν τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἰάσεως τοῦ λεπροῦ.
 — Γιὰ τὸν Λεβίδην, ἀφοῦ εἶνε ὁ λεπρὸς τῆς Βουλῆς.

Ἀύριον ἡ Βουλὴ θὰ ἐκλέξῃ τὸν Πρόεδρον καὶ θ' ἀρχίσῃ ἀμέσως τὰς ἐργασίας αὐτῆς. Πρόεδρος ἐννοεῖται θ' ἀνατείλῃ... ὁ κ. Ἀνγερινός, ὅστις κατέστη εἰσόβιος πρόεδρος καὶ δικαίως, ἀφοῦ τόσον δεξιῶς δύναται νὰ διευθύνῃ τὸ νομοθετικὸν σῶμα, δηλαδὴ σῶμα νευροπαθὲς καὶ παράλυτον.

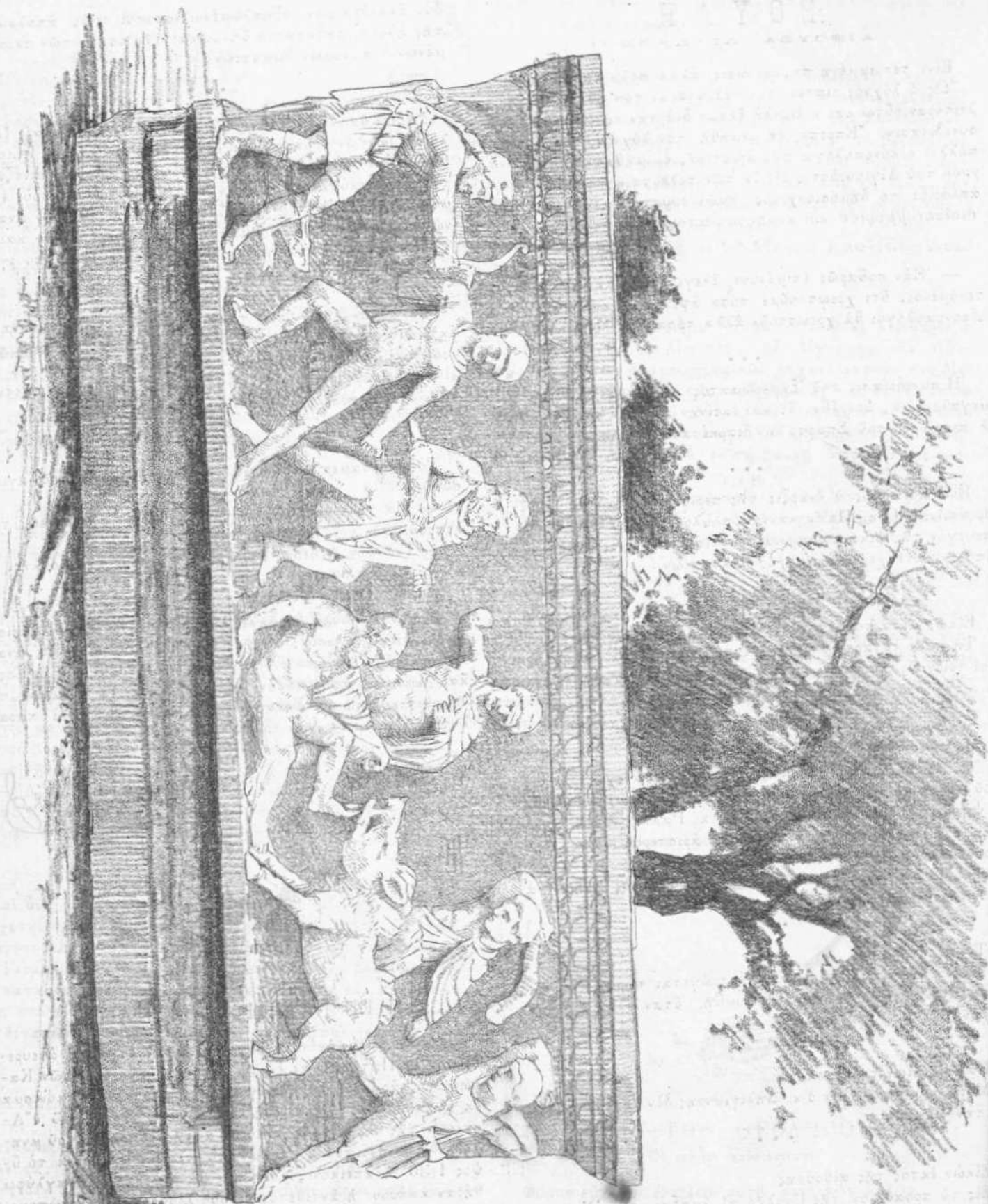
Kaerisberg

Ἡ ἐν Πάτρας Σαρκοφάγος

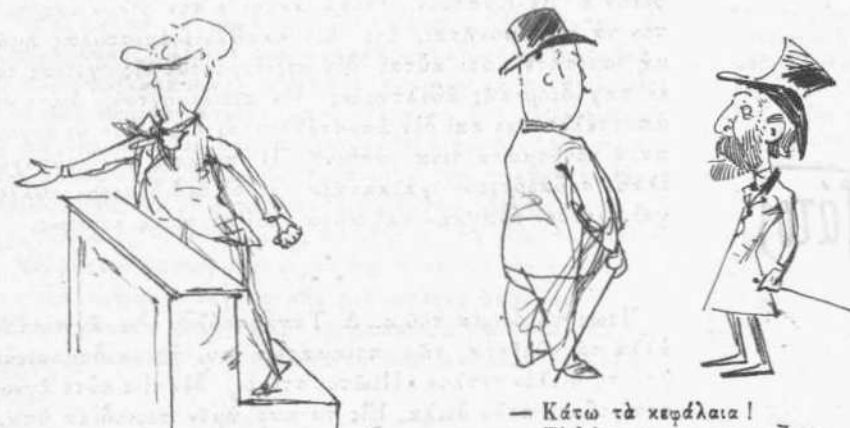
Ἐπειδὴ πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἐσχάτως ἀνευρεθείσης ἐν Πάτρας καὶ ἐν τῇ κτήματι τῶν ἀδελφῶν Κατηνιώτη ἀρχαίας σαρκοφάγου, δημοσιεύομεν ἀπεικόνισμα ἐκ φωτογραφίας ληφθείσης ἐπὶ τούτῳ χάριν τοῦ « Ἄστειος » τῆς κυριωτέρας πλευρᾶς αὐτῆς· τὸ μήκος τοῦ μνημείου εἶνε περίπου 2 μέτρων, τὸ πλάτος 0,90 καὶ τὸ ὕψος 1,30· ἡ ἀπεικονιζομένη πλευρὰ παριστᾷ ἐν ἀναγλύφῳ θῆραν κάπρου, ἡ ἀντίθετος δὲ δύο λέοντας ἀντιμετώπους· ἐκ τῶν ἐτέρων δύο ἢ μὲν ἀπεικονίζει ταῦρον ἐφ' οὗ καθῆται γύψ, ἡ δὲ δύο ἀνδρας ἐξερεθίζοντας κῦνα· τὸ παρακείμενον ἐν εἰδει στέγης πῶμα τοῦ τάφου εἶναι καὶ αὐτὸ ἑγγλυπτον διὰ πολλῶν κοσμημάτων. Ἡ ἐν γένει ἐπεξεργασία τῶν ἀναγλύφων φαίνεται καλῆς τέχνης.

Η εν Πάργαις εὐθεβείσα σαρκοφάγος.

Ἐκτακτον φαινόμενον ἐξελιξεως.

— Εἶσαι ἀγωνιστής;
— Εἶμαι δήμαρχος ἀγωνισθεὶς διὰ τὴν ἐνηλικιότητα τοῦ Διαδόγου.

Εἰς τὸν Παρνασσὸν
(Περὶ θανατικῆς ποινῆς).

— Κάτω τὰ κεφάλαια!
— Τί λέτεν;
— Κάτω τὰ κεφάλαια ἢ τὰ κεφάλια σας.

Σαρακοστιανὴ συνάντησις.

Ἡ ΕΞΟΔΟΣ ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας κατὰ ἑξοικονομικὴν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΕΜΙΤΕΛΟΝ

Σοφὲ σπανὲ λατινιστὴ,
Τ' ἦταν αὐτὸ ποῦ σοῦρθε πάλι
Καὶ μέσα στη σαρακοστή
Μὰς ἔφερες τὸ καρναβάλι ;

Αὐτὸ τὸ μ ο ὄ ε τὸ σουβλερὸ
Κι' αὐτὸν τὸν μύστακα τὸν θεῖον,
Ποῦ τὰ 'κρυβες τόσο καιρὸ ;
Μὴ στοῦ Λεούση τὸ Κουρέιον ;

Βαρῆθηες νῆσαι σπανός ;
Μὲ μὰς σοῦ ἦρθε νὰ γελάσης ;
Ἦ μήπως εἶδες προφανῶς
Πῶς τὸν Σουρὴ μ' αὐτὸ θὰ σκάσης ;

Τώρα καὶ σὺ ποῦ θὰ 'μπορῆς
Τρίχες νὰ δείχνης δὰ λιγάκι,
'Απ' τὸ κακό του ὁ Σουρῆς
Ξυρίζει γένεμα καὶ μουστάκι !

Μαῦρος Τάτος

ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΔΗΜ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἦπῃρην ἐποχὴ, οὐχὶ πολὺ δυστυχῶς ἀπομακρυσμένη ἡμῶν, καθ' ἣν ἕκαστος μαθητὴς γυμνασίου ἢ ἐλληνικοῦ σχολείου υπέκρυπτε καὶ ἓνα ποιητὴν. Τὴν χρηστομάθειαν τοῦ Βυζαντίου καὶ τὴν γραμματικὴν τοῦ Γενναδίου εἶχον ἀντικαταστήσει εἰς τὰ σχολεῖα μας — χωρὶς ἐννοεῖται ν' ἀναγράφηται τοῦτο εἰς τὸ πρόγραμμα — τὰ «Ποιήματα τοῦ Παράσχου» καὶ «Αἱ στιγμαὶ μελαγχολίας» τοῦ ἀειμνήστου Παπαρηγοπούλου, τὰς δὲ ἐξηγήσεις καὶ τὰς μαθητικὰς ἐκθέσεις ἰδεῶν αἱ μαθητικαὶ συλλογαὶ τῶν ποιημάτων, ἅτινα παιδικὴ φαντασία παρήγαγε. Αἱ συλλογαὶ αὗται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔφερον σκυθρωπὰ ὀνόματα καὶ περιεῖχον σκηνὰς πανθίμου ἐν νεκροταφείοις, διότι τοιαῦτα τινὰ ἀνέγνωσαν πρὸ μικροῦ οἱ συγγραφεῖς των, παρεδίδοντο δὲ εἰς τὴν δημοσιότητα μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι καὶ ἡ κριτικὴ θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν ποίησιν.

Δὲν εἶχον ἄδικον.
Τὴν ἐπομένην ἀνεγινώσκετο πληθώρα «δικαφῶν» ἀγγελλόντων, ὅτι ὁ γνωστὸς μικρὸς ποιητὴς Μαῖνα ἐξέδωκε τέλος πάντων τὴν συλλογὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ρεμ-

βασμοὶ καὶ ὄστρακα». Τὴν εἰδοποίησιν ταύτην παρεκλούθει σειρά κοσμητικῶν ἐπιθέτων τοῦ νεκροῦ ποιητοῦ, οὗ τὰ ποιήματα θὰ καθέξωσιν ἡμέραν τινα ἐπίζηλον ἐν τῇ φιλολογίᾳ ἡμῶν θέσιν καὶ παραινέσεις, ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὸ εὐοίωνον αὐτοῦ στάδιον.

Ἡ παραινέσις ὁμῶς ἦτο ματαία.
Τὰ «ὄστρακα» κατηναλίσκοντο μόνον τὴν τεσσαρακοστὴν εἰς τὰ παντοπωλεῖα καὶ οἱ «ρεμβασμοὶ» ἀπέμενον πάντοτε εἰς τὸν μὴ πληρωνώμενον τυπογράφον. Ἐνίοτε δὲ συνέβαινε καὶ ἕτερον ἀπευκταῖον ὁ νεκρὸς ποιητὴς, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ μελετήσῃ τὸ μάθημά του, ἔμενον εἰς τὴν αὐτὴν ταξιν.

Εὐτυχῶς ὁ κίνδυνος οὗτος παρήλθεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι παρήλθε καὶ ἀνεπιστρεπτεῖ, διότι καὶ ὁ ἀὴρ τοῦ ρωμαντισμοῦ, τὸν ὅποιον ἐδεχόμεθα τόσον πολὺ πνιγηρὸν ἄλλοτε, ἐκόπασεν ἤδη ἐπ' ὀλίγον.

Σήμερον ἐὰν τοιαῦται συλλογαὶ ἐκδοθῶσι, περιέρχονται ἀμέσως εἰς χεῖρας ἡμῶν καὶ ἀναλλυόμενα ἀποστέλλονται ὡς φιλολογικαὶ ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν ἐλλόγιμον φίλον κ. Δε-Κάστρον. Ὅταν ἀκούετε τὸν φίλον μας τοῦτον νὰ παραπονῆται, ὅτι δὲν λαμβάνει ἐπιστολάς ἡμῶν μὴ νομίσητε, ὅτι αὗται δὲν περιέρχονται εἰς χεῖράς του ἐκ ταχυδρομικῆς ἀβελητηρίας· δὲν περιέρχονται, διότι δὲν ἀποστέλλονται καὶ δὲν ἀποστέλλονται διότι δὲν ὑπάρχουν παρὰ κρούσματά τινα ἀσθενῆ. Ἡ ποίησις μας εὐτυχῶς ἔλαβε σοβαρότερον χαρακτήρα, αἱ δὲ ἐκδιδόμενα συλλογαὶ ἔχουσιν ἀνάγκην καὶ αὗται σοβαρότερὰς κρίσεως.

Ἴσως τὸ ὄνομα τοῦ κ. Δ. Ταγκοπούλου εἶνε ἄγνωστον, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα τῶν ποιημάτων του, ἅτινα δημοσιεύει ὑπὸ τὸ δειλὸν τίτλον «Πρῶτοι στίχοι» δὲν εἶνε οὔτε ἄγνωστα, οὔτε πολὺ δειλά. Εἰς τὰ παρ' ἡμῖν περιοδικὰ ὑπάρχουσιν ἐγκατεσπαρμένα τινὰ ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς τὸν «Ραμπάξην» τὰ περισσότερα. Ἐκ τῆς συλλογῆς ταύτης ἔχομεν καὶ ἡμεῖς μερίδα τινά, διότι κατεχωρίσαμεν οὐχὶ ἄπαξ μετ' εὐχαριστήσεως στίχους τοῦ κ. Ταγκοπούλου, οὓς καὶ τὸ κοινὸν μετ' εὐχαριστήσεως ἀνέγνω' διὰ τοῦτο δὲν εἴμεθα σύμφωνοι εἰς τὸ προανακρούσμα τοῦ ποιητοῦ :

«Κ' οἱ στίχοι μου, καλὴ
φωτὴ δὲν θ' ἀγροικήσουν»

ἐνῶ κινδυνεύει νὰ μὲς πείσῃ περὶ τῆς τελευταίας ἰδέας τοῦ τελευταίου στίχου :

φτωχοὶ καὶ ντροπαλοὶ
'λίγο καιρὸ θὰ ζήσουν».

Μετὰ τὸν πρόλογον ἔρχεται ἡ ἀφιέρωσις «Στὸν ἀδελφὸ μου Νίκο», ἥτις πείθει ἀμέσως, ὅτι ὁ ρίψας εἰς τὸ κοινὸν τὴν συλλογὴν τοῦ ποιητῆς δὲν ἔρριψε στίχους «φτωχοῦς». Ἀμέσως ἐν τῇ ἀρχῇ λέγει, ὅτι οἱ στίχοι του αὐτοὶ «τὸν πόνον του δὲν λένε», διότι θὰ εἶνε φαῖδροι — καὶ πράγματι εἶνε, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀφιέρωσιν, ἥτις εἶνε κλαυθμηρὰ καὶ δύναται ν' ἀναγνωσθῇ κάλλιστα ἐν νεκροταφείῳ.

Μετὰ τὴν ἀφιέρωσιν ἔρχονται τὰ τρία τῆς συλλογῆς

μέρη : Στίχοι τῆς καρδιάς, στίχοι εὐθυμοὶ καὶ στίχοι ἀρχαῖοι. Ἐν ποιημάτων εἰς τὸν λαιμοδέτην τοῦ ποιητοῦ, εὐρισκόμενον εἰς τὸ α' μέρος, βεβαίως δὲ εἶνε στίχοι τῆς καρδιάς, ἐκτὸς ἐὰν βαρυαλγῇ ἢ τρυφερὰ καρδία τοῦ ποιητοῦ διὰ τὸν ἀφρευκτὸν ἀποχωρισμὸν ἕνεκα τῆς μακρᾶς καὶ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας.

Εἴμεθα συμφωνότατοι, ὅτι οἱ «ἀρχαῖοι στίχοι» εἶνε οἱ καλλίτεροι, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους διαβλέπομεν οὐχὶ ὀλίγην πρωτοτυπίαν, πλουσίαν ὁμοιοκαταληξίαν καὶ ρυθμὸν τὸν ὅποιον καλὸν θὰ ἦτο νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι φέροντες εἰς τὸν κόσμον τοῦτον τὰ νεογνὰ τῆς ποιήσεώς των.

Οὔτε ἡμεῖς, οὔτε ὁ ποιητὴς, ἐλπίζομεν, θὰ σκέπτεται κατὰ βάθος, ὅτι διὰ τῆς συλλογῆς του ταύτης ἐπλήρωσε τὸ κενὸν τῆς φιλολογίας τοῦ 1890, ἐνῶ εἶνε βέβαιον, ὅτι δὲν θὰ πληρῶσῃ ἐκ τῶν εἰσπραξέων, οὔτε τὰ τυπογραφικὰ ἔξοδα. Ἡδύνατο ὁ κ. Ταγκόπουλος νὰ τὴν καταστήσῃ πλουσιωτέραν ἀναβάλλον ἐπὶ τινα καιρὸν τὴν ἐκδοσιν, ἠδύνατο νομιζόμεν καὶ νὰ θυσιάσῃ ἐν ἡ δύο τῆς συλλογῆς του ποιήματα, ἀλλὰ ταῦτα πάντα δὲν διδοῦν ἀφορμὴν νὰ θέσῃ τίς τὸ ἀξίωμα ἐν τῇ ποιήσει : Ἡ Δάντης ἢ Ἐξαρχόπουλος. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τοῦ Παραδείσου καὶ τῆς Κολάσεως τὸ Καθατήριον ἐν τῇ ποιήσει, εἰς τὸ ὅποιον δύναται ἀνεόχλητος νὰ μένῃ ὁ κ. Ταγκόπουλος μετὰ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ Ἅγιος Πέτρος δὲν θὰ παραμείνῃ ἀδυσώπητος, ὅπως μὴ τῷ ἀνοίξῃ τὴν πύλην τοῦ Παραδείσου. Ἐὰν συμβῇ τὸ ἐναντίον βεβαίως δὲν πταίει ὁ κ. Ταγκόπουλος. Ὁ ἀμείλικτος κλειδοῦχος θὰ εἶδε τὸ τυπωθὲν τεῦχος τὸ ὅποιον ἐγὼ εἶχον ὑπ' ὄψει καὶ εἰς τὸ ὅποιον μόνον ἀπόπειρα τυπογραφικῆς φιλοκαλίας ὑπάρχει.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι τοιαῦται ἀπόπειρα φιλοκαλίας τιμωροῦνται καὶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ εἰς τὸν ἄλλον.

Τσοπανάιος

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Φανοῦ :

«Αἱ ἀπόκρεω διήλθον ἐν εὐθυμίᾳ καὶ ἐν μαρασμῷ, καθότι οἱ μὲν πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως κάτοικοι τῆς ωλέως μας διεσκέδασαν χορεύσαντες καὶ εὐθυμήσαντες ἐν ταῖς λέτχαις, ἐν ἰδιωτικαῖς οἰκίαις καὶ ἐν τοῖς προσωποδόφοις χοροῖς τῶν καφενειῶν, παρὰ τούτοις δὲ καὶ τινες στερούμενοι πολλὰ ἐχόρουσαν, ἐπήδησαν καὶ εὐθύμησαν, τοῦτο δὲ διότι ἕνεκα τοῦ ἰδιορρυθμοῦ αὐτῶν τρόπου τοῦ φέρεσθαι καὶ ἐνδαιτυθῆσαι τυγχάνουσι προστατευόμενοι τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Οἱ δὲ τρίτης καὶ τετάρτης τάξεως τῶν συμπολιτῶν μας διεσκέδασαν καὶ οὗτοι χάριν τῶν τέκνων των, πάντοτε ὁμῶς ἐμεμφιμοίρουσαν κατ' ἐκείνων ὅτι ἐδίηρεσαν τὰς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ εἰς πασαχαλινὰς, σαρακοστιανὰς, ἀποκρηάτικας κτλ. Αἱ ἐργατικαὶ ὁμῶς τάξεις ἕνεκα τῶν πολλῶν ἐργασιῶν ἃς ἔχουν (!) ἀποκρήσασαν ἄλλοι μὲ μακαρόνια καὶ τυρὶ καὶ ἄλλοι μὲ ἐλθαῖς καὶ κρομμύδια. Εὐρέθησαν ὁμῶς καὶ πολλοὶ χριανοὶ οἴτινες ἐκ τοῦ ὕστε-

ρήματός των ἔδωσαν κῆτι καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς παμπώχους, τοὺς ἐξ ἀνάγκης ὀπαδοὺς τῶν φιλοσοφικῶν δοξασίων τοῦ Διογένοους.»

Ἐκ τῆς Ἀρκοκορίνθου :

«Ἀπεστείλαμεν εἰς Ναύπλιον φάκελλον χειρογράφων καὶ ἐν τούτοις οὐκέτι ἀφίκετο εἰς τὸν προσὸν ὄρον. Ἀραγε τίνος ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου τὰ ὀπίσθια νὰ εἶδεν;»

Ρεμεισοχίτη

ΣΥΝΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τ' ἀποτελέσματα τῶν ρητορικῶν περὶ τὰ δημόσια οικονομικὰ κατ' ὁρωμάτων τοῦ Κ. Καραπάνου ἤρχισαν ἤδη νὰ γίνωνται αἰσθητὰ εἰς τὸν χρηματιστικὸν κόσμον τῆς Ἑσπερίας. Μόλις ἀνέγνωσαν οἱ ἐκεῖ κεφαλαιοῦχοι τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Ἀρτεῖου Βεαυλιου ἐξώρμησαν ἀθρόοι προσφέροντες ἀθρονα κεφάλαια πρὸς τὸν Κ. Τρικούπην, ὅπως διαθέτῃ ταῦτα εἰς ἐγγυητοὺς ἐπιχειρήσεις. Καὶ δὴ συνέστη ἡδὴ μεγάλη Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία κατὰ πῦρ, ὕδατος καὶ θανάτου, διατελεῖ ἐν συστάσει Ναυτικὴ Τράπεζα, διατέμνεται τέλος πάντων ὁ Κορινθιακὸς ἰσθμὸς, δυὸ ἢ τρεῖς ἰσχυραὶ κεφαλαιοῦχον ὁμάδες διαπληκτίζονται καὶ μειοδοτοῦσι, ὅπως ἀναλάβωσι τὴν κατασκευὴν τῶν Πελοποννησιακῶν σιδηροδρόμων, ἔτραι δὲ ἰσόπαλοι ἐπιζητοῦσι τὴν ἀντλήσιν τοῦ διὰ τὸν σιδηροδρόμον Ἀθηνῶν Λαρίσσης θανείου. Καὶ ὅλα ταῦτα εἰς κύρωσιν τῶν περὶ τῆς οικονομικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως ἰδεῶν τῆς δεσποινίδος Ἀντιπολιτεύσεως.

Σειρίου

BIBLIA

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ. Κωμῳδία Δημητρίου Κορομηλά. Ἐν αὐτῇ διακωμῳδεῖται ἡ ἐπιστράτευσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη διὰ στίχων ὧν ἡ δύναμις καὶ ἡ εὐστοχία ὁμολογεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ δυσκολωτέρου ἀναγνώστου. Τῆς κωμῳδίας προτάσσονται ὀλίγα σελίδες τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀνευ τῶν ὀπίμων βεβαίως ἢ κωμῳδία δὲν θὰ ἦ καταληπτὴ τοῖς μεταγενεστέροις, ἐὰν ἔσῃ τὴν τιμὴν νὰ ζῆσῃ ἐπὶ πολὺ, ὅκει ἡμεῖς πιστεύομεν.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ. Ἐξέδθη τὸ 27ον τεῦχος τοῦ εἰρημένου λεξικοῦ τοῦ δημοσιευομένου τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθῆναις κ. κ. Μπάργ καὶ Χίρστ. Περιέχει δὲ τοῦτο τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀναξανδρίδης μέχρι τοῦ Ἀναδανία ἄρθρα, μεταξὺ τῶν ὀπίμων σημειούμεν ὡς ἐκτενέστερα τὰ ἔξης. Ἀνακον, ἀνάπτυξις, Ἀναστάσιος, ἀνάστασις, ἀνατολικαὶ γλώσσαι καὶ ἀνατολικὸν ζήτημα, ἀνατομία, ἀναφορά, ἀναφήλασις κτλ. Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται λ. 90.

ΔΡ. 10

Γραφῆτε ὅσοι ἔχετε μυαλὸ
Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βιβλιοθήκη,
Νὰ δῦτε τὸν «Νικόλα Σιγαλὸ»
Ποῦχει σκηνὰς ποῦ προξενοῦνε φρίκην.

TOMOI TOY
ΑΣΤΕΟΣ

Παρελθόντων ἐτῶν δεδεμένοι πωλοῦνται
ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὁδὸς Καπνικαρέας 13.

Ἡλεκτρικὸς κώδωνας, τηλεγράφου, ἠλεκτρικὸν φῶς, ἀλεξικέραυνα, ὄργανα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς, ἱατρικὰς ἠλεκτρικὰς συσκευὰς, τηλεφῶνα δι' οἰκιακὰς χρήσεις καὶ μεγάλας ἀποστάσεις, ἠλεκτρικὰ ὀρολόγια, πνευματικὸς σωλῆνας, μεθ' ὧν τῶν συμπαραμαρτούντων αὐτοῖς ὀργάνων.

Πῶλησις ὀργάνων — Τοποθετήσεις κατ' ἀποκοπὴν — Ἐπιστημονικὴ ἐργασία. — Ἐκτακτοῦ εὐθηλίας.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΑΤΟΜΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

ἐξεδόθησαν ἄρτι τοῦ ἰδίου συγγραφέως

ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

συμπλήρωμα ἀπαραίτητον, τὸ ὅποιον πρέπει ἕκαστος νὰ θέσῃ παρὰ τὴν Ἱστορίαν, ἵνα ἔχῃ πλήρως τὸ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου. Αἱ πραγματεῖαι αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἐπόμεναι :

Γεώργιος Καραϊσκάκης. — Ὁ ἑλλησμός ἀπὸ τῶν μέσων χρόνων, μέχρι τῆς σήμερον, ἐκ περιωπῆς θεωρούμενος. — Ἡ ἱστορία ἐν γένει καὶ ἰδίως ἡ ἱστορία τῶν νεωτέρων χρόνων. — Τὸ φημιζόμενον τέλος τοῦ ὁσμανικοῦ κράτους. — Αἱ περιπέτειαι τῆς ὑστεροφημίας. — Ἀπόπειρα ἐθνικῆς αὐτοκτονίας. — Εἰκοσιπενταετηρὶς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α'. — Αἱ δύο βασιλείαι. — Ὁ ἀρχαῖος, ὁ μεσαιωνικὸς καὶ ὁ νέος ἑλλησμός. — Ἡ φιλομάθεια τῆς Βασιλείας. — Φρειδερίκος Β'.

Τόμος ὀγκώδης ἐκ 48 τυπογραφικῶν φύλλων μετ' εἰκόνας τοῦ Καραϊσκάκη, ληφθεῖσαι ἐκ τοῦ φυσικοῦ, ζῶντος ἔτι τοῦ στρατηγοῦ.

Τιμᾶται δραχμῶν 4.

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἀποστολῆς ἀντιτύπων, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀντιτύπου ἀπευθύνεται :

Πρὸς τὸν Κύριον

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΑΣΔΟΝΗΝ

Διευθυντὴν τοῦ «Βιβλιοπωλείου τῆς Ἑστίας»

Εἰς Ἀθήνας.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Τμήμα Πειραιῶς-Κορίνθου-Πατρῶν

	1	3	33	2	4	32
Πειραιεὺς ἄν.	7 π	11.15π	10.10	Πάτραϊκῶν. 7.20π	11.40	—
Ἀθήναι *	7.30 *	11.50 *	10.40	Ἀγίων * 9.05 *	15.27	—
Κόρινθος ἄφ.	7.42 *	2.42μ	2. 5	Κόρινθος * 1.10μ	4 —	9.03π
Ἀγίων *	2.52μ	5.41 *		Ἀθήναι ἄφ 4.25 *	7.—	12.30
Πάτραι *	4.35 *	7 — *		Πειραιεὺς * 4.55 *	7.30	4 —

Τμήμα Κορίνθου-Ναυπλίου-Μύλων

Κόρινθος ἄν.	3 — μ.μ.	Μύλοι ἄν.	9.50 πμ.
Ἄργος ἄφ.	5.12 *	Ναύπλιον *	10.—
Ναύπλιον *	5.45 *	Ἄργος *	10.35 *
Μύλοι *	5.52 *	Κόρινθος ἄφ.	12.45 *

Τμήμα Πατρῶν-Πύργου

Πάτραι ἄν.	8.30 πμ.	5.15μμ.	Ἀμαλιάς ἄν	6.30 πμ.	3.15 μμ.
Ἀγαθα ἄφ	9.25 *	6.10 *	Γαστούνη *	7.11 *	3.56 *
Μανωλάς *	10.40 *	7.25 *	Λεχαινὰ *	7.50 *	4.35 *
Λεχαινὰ *	11.20 *	8.05 *	Μανωλάς *	8.30 *	5.15 *
Γαστούνη *	11.59 *	8.44 *	Ἀγαθα *	9.45 *	6.29 *
Ἀμαλιάς *	12.40 *	9.25 *	Πάτραι ἄφ.	10.40 *	7.24 *

Αἱ ἀμαξοστοιχίαι 33 καὶ 32 μέχρις Ἀκράτας λειτουργοῦσιν ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ. Τοπικαὶ ἀμαξοστ. καθ' ἐκάστην εἰς ἅλα τὰ τμήματα.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΠΟΛΑΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΜΕΛΑ

Ἐκομίσθησαν ὑφάσματα ὡραιότατα ἐξ Ἐυρώπης — Μεταβάλλονται ὑπὸ εἰδικοῦ τεχνίτου εἰς θανμάσια ἐνδύματα — Ὅλα αὐτὰ πληθροῦνται εὐθηνότατα.

Μοναδικὴ εὐκαιρία.

Τυπογραφεῖον Κορίνθης, ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10.

Ὁ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΩΤΕΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ

Εἰς τὰς ἐσπερίνας σὺν ἀναστροφῆς τῶρα τὸν χειμῶνα

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ

ἄρτι ἐκδοθὲν

περιέχει περιεργότατα παιγνίδια, προβλήματα, αἰνίγματα, γρίφους, κρυπτογραφήματα, λογοπαίγνια, ἐκτελούμενα μετ' παιγνιόχαρτα, δόμινο, σκάκι, ἀριθμούς, λέξεις, σχήματα ποικίλα κτλ. κτλ. μετὰ τῶν λύσεων ἐν τέλει.

Οἱ φιλικὸι κύκλοι οἱ συνερχόμενοι τὸ ἐσπέρας εἰς συναναστροφὴν δὲν εἰμποροῦν νὰ ἔχωσι προχειρότερα καὶ καλλίτερα μέσα διασκεδάσεως ἀπὸ τὰ ποικιλότροπα, τὰ ὅποια περιέχει ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ. — Τιμᾶται δραχ. 2 καὶ εὐρίσκεται εἰς τὸ «Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας», πρὸς δ' ἀπευθύνεται καὶ πᾶσα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αἴτησις ἀντιτύπων, συνοδευομένη διὰ τοῦ ἀντιτύμου.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΚΛΑΡΑΣ ΣΤΙΝΗ

Ὁδὸς Ἐρμοῦ καὶ Νίκης ἀριθ. 8.

Παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας.

Ἐλετ τὸ μόνον Κουρείον ἐνθα λαλεῖται ἡ Γαλλικὴ ἢ Γερμανικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ γλῶσσα. Συνδρομαὶ κατὰ μῆνα εἰς τὸ ἐργαστήριον ἢ κατ' οἶκον.

Τὰ ἐκλεκτότερα ἀρώματα ἀγγλικά, γαλλικὰ καὶ γερμανικὰ πωλοῦνται αὐτόθι. Μεγάλη συλλογὴ λαιμοδετῶν καὶ χειροκτιῶν. — Παντοειδεῖς ψήκτραι. — Νέα βαφὴ καὶ βόστρυχοι παντοειδεῖς.

ΥΠΩΡ ΚΟΛΩΝΙΑΣ ἐξαιρετὸν πρὸς δρ. 10 τὴν οἰκίαν.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως διὰ τεσσάρων τελειοτάτων μηχανῶν. Ἐπὶ χάρτου διαφανοῦς *ivoire*

Α' ποιότητος	Δρ. 2,50
Β' ποιότητος	1,50

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἀποστέλλονται ἐπὶ πληρωμῇ

λεπτῶν 20 ταχυδρομικῶς.

Ἐκτυποῦνται ἐπισημασθεῖς ἐπιστολῶν, διευθύνσεις, προσκλητήρια γάμων, εἰδοποιητήρια κλπ.

Μόνου ἀντιπρόσωποι τῶν οἰκῶν

J. C. Koenig & Ebhardt, Hannover

διὰ τὰ κατὰστιχα,

Ed. Beyer τῆς Chemnitz,

διὰ τὰς μελάνας.

Neuriedler A. G. für Papier Fabrication

διὰ τὰ τετράδια γραφῆς καὶ ἴχνογραφίας.

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΥΠΑΡΧΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Σφραγίδες ἐξ ἐλαστικοῦ καὶ ἐπὶ μετάλλων.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Ν. ΒΛΑΧΟΥΤΣΗ

Ὁδὸς Σταδίου, ἀκριβῶς εἰς τὴν γωνίαν τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως, ἅπαντα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης, πλουσία συλλογὴ χρωματιστῶν μπλετῶν.

ΧΑΒΙΑΡΙ ἀρίστης ποιότητος πωλεῖται εἰς τὸ παρὰ τῆ νέα ἀγορᾶ παντοπωλεῖον τοῦ **ΑΝΤΩΝΑΚΗ**